

Ο μακαριστός π. Ιλαρίων Ιονίκα ο Οικονόμος της μονής Συχαστρία

/ [Ορθόδοξη πίστη](#)

Φωτό: arantaortodoxias.blogspot.gr

Ήτο παντρεμένος, με γυναίκα και παιδιά, αλλά από κάποιο θαυμαστό γεγονός ήλθε στο μοναστήρι για μοναχός. Κάποια χειμωνιάτικη νύχτα επιστρέφοντας στο σπίτι του, βγήκαν μπροστά του μία ομάδα από λύκους. Μονομάχησε μαζί τους απελπισμένα, αλλά ήτο έτοιμος να γίνη η τροφή τους. «Κύριε, προσευχήθηκε τότε, εάν σωθώ, θα γίνω αμέσως καλόγερος!».

Από μακριά ακούσθηκαν φωνές ανθρώπων και ένα έλκυθρο με καμπανάκια. Οι λύκοι έφυγαν, ενώ αυτός λυτρωμένος πια έφθασε στην οικογένειά του. Δεν εξέχασε την υπόσχεσί του.

Στο μοναστήρι διωρίσθηκε οικονόμος, διακόνημα το οποίο υπηρέτησε πολλά χρόνια, μέχρι το τέλος της ζωής του. Ήτο κοντός στο ανάστημα, με μία πραεία μορφή και καλή συμπεριφορά μπροστά σε όλους. Ήτο πρώτος στην υπακοή,

σκληρός στην άσκησι, νηστευτής και φλογερός ζηλωτής στην τάξι της μονής και στον κανόνα της προσευχής του, την οποία δεν άφησε ποτέ. Το βράδυ που τελείωναν τα διακονήματα, αυτός ζητούσε συγχώρησι απ' όλους: «Συγχωρέστε με, πατέρες, εάν σας στενοχώρησα ή σας λύπησα σε κάτι».

Στα γεράματά του είχε μία δοκιμασία. Ήτο 86 ετών και επήγαινε στο διακόνημά του. Κάποια ημέρα, πηγαίνοντας με τα βόδια στο δάσος, μία μεγάλη πέτρα κύλισε και τον τραυμάτισε στο πόδι. Τον μετέφεραν στο κελλί του, τον περιποιήθηκαν, αλλά η πληγή δεν θεραπευόταν, και όλοι πίστευαν ότι ήλθε το τέλος του. «Μητέρα του Κυρίου μου -έτσι την αποκαλούσε πάντοτε- ελέησόν με! Θεοτόκε Μαρία, βοήθησέ με». Μιά νύκτα, όταν την παρακαλούσε στο κελλί του, μπήκε μέσα μία Κυρία, η οποία στάθηκε μπροστά του. Φαινόταν μία γιατρίνα γνωστή του από την κωμόπολι Τίργκου Νεάμτς.

—Γιατί κλαίς, πάτερ Ιωάννη; Τον ρώτησε εκείνη.

—Κλαίω, κυρία γιατρίνα, διότι τραυματίσθηκα άσχημα στο πόδι μου και δεν υπάρχει θεραπεία και ιδού πεθαίνω απροετοίμαστος.

—Μη κλαίς άλλο, του είπε η «Γιατρίνα». Από τώρα θα γίνης καλά. Όσο για το θάνατό σου, δε θα πεθάνης ακόμη, αλλά θα ζήσης ακόμη ένα χρόνο....

Η Γιατρίνα ανεχώρησε· δεν ήτο άλλη από την Ιατρό όλων των ασθενών, την Κυρία Θεοτόκο, ενώ ο π. Ιλαρίων αισθάνθηκε καλύτερα από την ώρα εκείνη μέχρις ότου θεραπεύθηκε τελείως. Μετά από ένα χρόνο ακριβώς, την Κυριακή της συγχωρήσεως της Μεγάλης Τεσσαρακοστής του 1934, εκοιμήθη εν Κυρίω, έχοντας ηλικία 87 ετών.

Πηγή: *Εικόνες πραότητος του ορθοδόξου Ρουμανικού μοναχισμού. Γέροντος Πετρωνίου Προδρομίτου, Δικαίου της Ρουμανικής Σκήτης Τιμίου Προδρόμου Αγίου Όρους Άθω. Εκδόσεις «Ορθόδοξος Κυψέλη». σελ. 80-81.*